

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Barákem, advokátem AK Barák, Bedroš & spol. se sídlem v Brně, Kounicova 10, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2006, č. j. 33 Cad 114/2006 – 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2006. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 26. 1. 2006 byl žalobce uznán plně invalidním podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ode dne 24. 2. 2003. Nárok na plný invalidní důchod však žalobci nevznikl, neboť nebyl pojištěn po dobu potřebnou pro nárok na tento důchod ve smyslu ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění, která činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků a zjišťuje se z posledních 10-ti roků počítaných zpět od vzniku plné invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity – tj. v období od 24. 2. 1993 do 23. 2. 2003 – žalobce získal pouze jeden rok a 53 dnů pojištění. Nadále žalobci náleží výplata částečného invalidního důchodu. Žalovaná uvedla, že tímto

rozhodnutím realizuje rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2006, č. j. 41 Cad 118/2005 - 21.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 8. 2006, č. j. 33 Cad 114/2006 – 26, žalobu proti tomuto rozhodnutí žalované jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud v rámci přezkumného řízení postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalované je věcně správné a zákonu odpovídající. Vzal za prokázané, že žalobce k datu přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu nesplnil druhou podmínku danou ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, neboť splnil sice zdravotní podmínku poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, nikoliv však potřebnou dobu pojištění. Krajský soud provedl šetření z dávkového spisu žalobce vedeného žalovanou a dále ze soudního spisu sp. zn. 41 Cad 118/2005. Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 26. 1. 2006 bylo stanoveno datum vzniku plné invalidity dnem 24. 2. 2003, od něhož žalovaná zjišťovala splnění potřebné doby pojištění ve smyslu ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění. Z osobního listu důchodového pojištění ze dne 9. 6. 2005 krajský soud zjistil, že v době od 24. 2. 1993 do 2. 1. 2002 žalobce nemá žádnou dobu pojištění, vykázaná doba pojištění je pouze od 2. 1. 2002 do 23. 2. 2003, tedy v délce 1 roku a 53 dnů doby pojištění. Shodně se skutečnostmi uváděnými samotným žalobcem v podané žádosti o plný invalidní důchod, krajským soudem bylo z přípisu Úřadu práce B. ze dne 6. 5. 2005 zjištěno, že žalobce je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 1. 5. 2003 dosud a podpora v nezaměstnanosti mu byla poskytnuta v době od 1. 5. 2003 do 31. 10. 2003. Dle názoru krajského soudu žalovaná postupovala správně, když zjišťovala dobu pojištění v rozhodném období, tj. v období 10-ti let před datem vzniku plné invalidity v posuzované věci od 24. 2. 1993 do 23. 2. 2003, neboť žalobce byl shledán plně invalidním od 24. 2. 2003. Krajský soud se ztotožnil se žalovanou, že dobu pobírání částečného invalidního důchodu nelze hodnotit jako dobu pojištění jak pro nárok, tak pro výši důchodu. Osoby pobírající částečný invalidní důchod nejsou zařazeny do okruhu pojištěných osob taxativně určených v ust. § 5 zákona o důchodovém pojištění, nesplňují ani podmínky písm. t) odst. 1 citovaného ustanovení. Žalobní námitku spočívající v porušení správního řádu žalovanou, když nevyzvala žalobce, aby se vyjádřil k podkladům před vydáním napadeného správního rozhodnutí, považuje krajský soud za neoprávněnou. Podle ust. § 85a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění od 1. 1. 2006 se pro řízení ve věcech důchodového pojištění nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí, zahájení řízení z moci úřední se pak účastníkům zpravidla neoznamuje. Krajský soud nepřisvědčil názoru žalobce, že veškerá předchozí doba pojištění vztahující se k roku 1992, event. i později, nikoliv však v rozhodné době, se počítá a lze na základě toho považovat splnění doby pojištění v řízení o přiznání plného invalidního důchodu, vzhledem k rozporu s ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění.

V kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, konkrétně spatřuje tento důvod v souvislosti s vydáním rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2005 a ze dnů 10. 11. 1992, resp. 1. 3. 2004. Stěžovatel shledává uvedený rozpor ve skutečnosti, že rozhodnutím ze dne 17. 5. 2006 byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod, zatímco rozhodnutím ze dne 10. 11. 1992 byl uznán částečně invalidním a současně pobíral s účinností od 2. 2. 1995 částečný invalidní důchod. Domnívá se, že má-li být doba pojištění posuzována od 24. 2. 1993 do 23. 2. 2003, není možné v případě stěžovatele

podmínku doby pojištění splnit nikdy. Stěžovatel je tak přesvědčen, že při jeho přechodu z částečné invalidity do plné má dojít k náhradě částečného invalidního důchodu invalidním důchodem plným. Z dikce zákona vyvozuje závěr, že rozhodnou dobou pro přiznání nároku na plný invalidní důchod je doba pojištění dosažená před vznikem částečné či plné invalidity, v jeho případě před datem 10. 11. 1992. Stěžovatel navrhl, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížnost byla formálně podána z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Konkrétně pak stěžovatel spatřuje pochybení jak žalované, tak krajského soudu v určení rozhodného období pro zjišťování potřebné doby pojištění pro vznik nároku na plný invalidní důchod. Fakticky tedy dovozuje nesprávné posouzení právní otázky, tedy důvod kasační stížnosti dle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Samotný skutkový stav nijak nezpochybňuje. Nejvyšší správní soud předesílá, že hmotněprávním předpisem upravujícím danou otázku je zákon o důchodovém pojištění, který jednoznačně stanoví podmínky nároku na plný invalidní důchod. V posuzované věci se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozsudku krajského soudu, kdy krajský soud správně stanovil rozhodnou dobu pro zjišťování pojištění pro přiznání plného invalidního důchodu odvozenou od stěžovatelem nerozporovaného data vzniku plné invalidity dnem 24. 2. 2003, tj. období 10-ti let před datem vzniku plné invalidity stěžovatele od 24. 2. 1993 do 23. 2. 2003. Rozhodná období pro zjišťování potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod a pro nárok na částečný invalidní důchod se v souzené věci posuzují samostatně, tudíž splnění podmínky potřebné doby pojištění pro přiznání částečného invalidního důchodu stěžovateli nemá jakýkoliv vliv pro posuzování podmínek nároku stěžovatele na plný invalidní důchod. Dikce ustanovení § 40 zákona o důchodovém pojištění nezakládá žádné pochybnosti v postupu správního orgánu při určování rozhodného období a žalovaná i krajský soud postupovali v souladu s citovaným zákonným ustanovením. Toto ustanovení nepřipouští výklad, který dovozuje stěžovatel, tj. že podmínka potřebné doby pojištění se považuje za splněnou tím, že stěžovatel pobíral před vznikem plné invalidity částečný invalidní důchod. Opačná situace, tedy podmínka potřebné doby pojištění se považuje za splněnou, pokud bezprostředně před vznikem částečné invalidity byl pobírán plný invalidní důchod přiznaný podle § 42 odst. 1 téhož zákona, je výslovně umožněna zákonem v ust. § 44 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, což na souzený případ stěžovatele nedopadá.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvod kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

